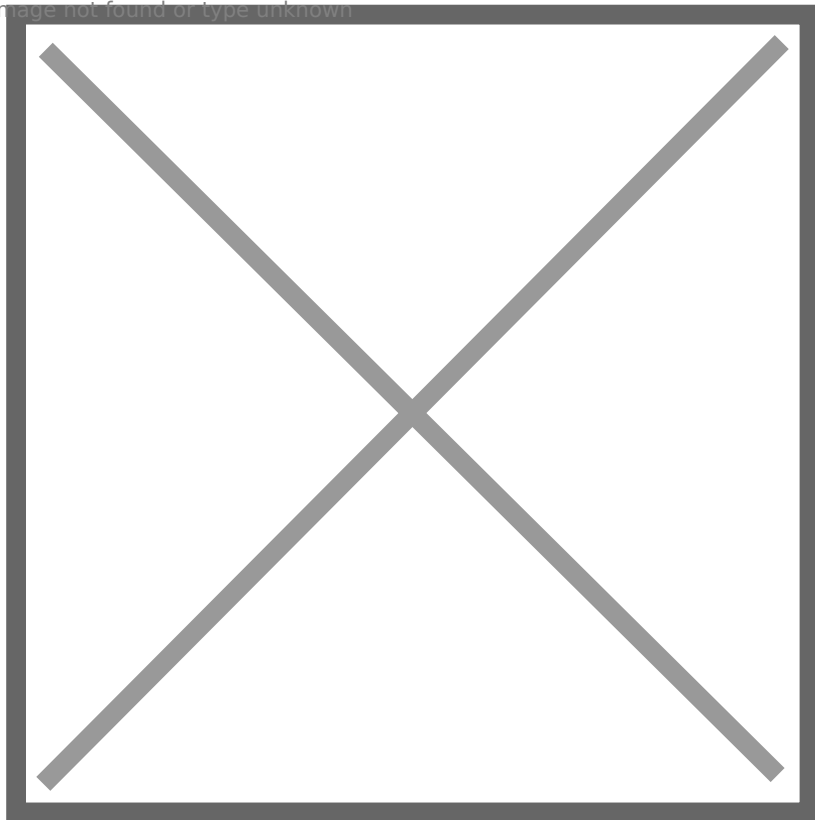

Przetarg na bwp w Indiach

#Przemysł zbrojeniowy #Strategia i polityka #Wojska lądowe 10 sierpnia 2010

Indyjskie przedsiębiorstwa w sierpniu przedstawią wstępne oferty na perspektywiczny bwp. Kontrakt na 2600 wozów ma być wart 11 mld USD.

Image not found or type unknown

Przetarg odbywa się według nowej procedury, określanej jako Defence Procurement Procedure of 2008 (DPP-2008). W jej ramach ministerstwo obrony dokonuje przeglądu potencjalnych dostawców i typuje kilku z nich zarówno prywatnych, jak i państwowych. Do nich trafiają potem zapytania ofertowe. W ten sposób Indie chcą wzmocnić rodzimy potencjał przemysłowy bez nadmiernego ryzyka dla

poziomu technologicznego produktów.

Zapytanie (Expression of Interest, EoI) zawierające wstępne wymagania na FICV (Future Infantry Combat Vehicle) zostało wysłane jedynie do rodzimych producentów: prywatnych Tata Motors, Mahindra Group i L&T oraz państwowej Ordnance Factory Board. Zgłoszenia dotyczące FICV mają trafić do ministerstwa obrony 25 sierpnia. Oferenci mają przedstawić wstępny projekt, harmonogram dalszych prac, wskazać kluczowe technologie, które mogą zostać wykorzystane lub opracowane czy zakupione. Po analizie ofert przez IPMT (Integrated Project Management Team) zostaną wybrani dwaj producenci, którzy wykonają prototypy do poligonowych prób porównawczych. Po nich zostanie wskazany zwycięzca.

Wymagania techniczne na FICV przewidują, że jego załoga będzie liczyć 3 osoby, a w przedziale desantowym ma mieścić się 7-8 żołnierzy. Opancerzenie ma chronić przed ostrzałem z broni kal. 14,5 mm. Wóz musi zachować zdolność pływania. Możliwe powinno być jego desantowanie z powietrza, co oznacza, że masa kompletnego wozu nie powinna przekraczać 18-20 ton. FICV powinien być uzbrojony w działko i pociski

przeciwrakietowe.

Ministerstwo obrony Indii zamierza pokryć 80% kosztów prac rozwojowych, pozostałą część mają opłacić uczestnicy przetargu. Docelowo FICV ma składać się w co najmniej połowie z elementów produkowanych w Indiach. Seryjne wozy mają trafić do uzbrojenia w 2018. Producentów ma być dwóch: 65-70% FICV ma dostarczać zwycięzca przetargu, a pozostałe, na podstawie specjalnej licencji, inna indyjska kompania. W ten sposób indyjskie ministerstwo obrony chce wesprzeć większą liczbę rodzimych producentów (w tym także poddostawców) i przyspieszyć dostawy. Stawia jednak warunek, żeby wóz z drugiej wytwórni nie był droższy niż od zwycięzcy przetargu. Jest bardzo prawdopodobne, że jeśli rywalizację wygra któraś z prywatnych kompanii, druga linia powstanie w państwowej Ordnance Factory, wcześniej montującej rosyjskie BMP-2.

Wiadomo, że przyszłe zamówienie ma obejmować 2600 FICV. Nie podano oficjalnej wartości kontraktu, ale potencjalni dostawcy szacują ją na 500 mld rupii (blisko 11 mld USD). Może to więc być największy kontrakt w historii indyjskiej obronności. Opracowaniem demonstratora technologii FICV zajmowała się dotąd DRDO (organizacja badań i rozwoju systemów obronnych). Wóz, który powstaje od lat 1990. otrzymał nazwę Abhay, może przewozić 7 żołnierzy i 3-osobową załogę. Może rozwijać prędkość do 70 km/h, a jego zasięg wynosi 400 km/h. Abhay uzbrojony jest w 40-mm działko Boforsa, km kal. 7,62 mm i granatnik kal. 30 mm. Jego opancerzenie chroni przed pociskami kal. 12,7 mm. Abhay waży ok. 23 t.

Przetarg odbywa się według nowej procedury, określanej jako Defence Procurement Procedure of 2008 (DPP-2008). W jej ramach ministerstwo obrony dokonuje przeglądu potencjalnych dostawców i typuje kilku z nich zarówno prywatnych, jak i państwowych. Do nich trafiają potem zapytania ofertowe. W ten sposób Indie chcą wzmocnić rodzimy potencjał przemysłowy bez nadmiernego ryzyka dla poziomu technologicznego

produktów.

Zapytanie (Expression of Interest, EoI) zawierające wstępne wymagania na FICV (Future Infantry Combat Vehicle) zostało wysłane jedynie do rodzimych producentów: prywatnych Tata Motors, Mahindra Group i L&T oraz państwowej Ordnance Factory Board. Zgłoszenia dotyczące FICV mają trafić do ministerstwa obrony 25 sierpnia. Oferenci mają przedstawić wstępny projekt, harmonogram dalszych prac, wskazać kluczowe technologie, które mogą zostać wykorzystane lub opracowane czy zakupione. Po analizie ofert przez IPMT (Integrated Project Management Team) zostaną wybrani dwaj producenci, którzy wykonają prototypy do poligonowych prób porównawczych. Po nich zostanie wskazany zwycięzca.

Wymagania techniczne na FICV przewidują, że jego załoga będzie liczyć 3 osoby, a w przedziale desantowym ma mieścić się 7-8 żołnierzy. Opancerzenie ma chronić przed ostrzałem z broni kal. 14,5 mm. Wóz musi zachować zdolność pływania. Możliwe powinno być jego desantowanie z powietrza, co oznacza, że masa kompletnego wozu nie powinna przekraczać 18-20 ton. FICV powinien być uzbrojony w działko i pociski przeciwrakietowe.

Ministerstwo obrony Indii zamierza pokryć 80% kosztów prac rozwojowych, pozostałą część mają opłacić uczestnicy przetargu. Docelowo FICV ma składać się w co najmniej połowie z elementów produkowanych w Indiach. Seryjne wozy mają trafić do uzbrojenia w 2018. Producentów ma być dwóch: 65-70% FICV ma dostarczać zwycięzca przetargu, a pozostałe, na podstawie specjalnej licencji, inna indyjska kompania. W ten sposób indyjskie ministerstwo obrony chce wesprzeć większą liczbę rodzimych producentów (w tym także poddostawców) i przyspieszyć dostawy. Stawia jednak warunek, żeby wóz z drugiej wytwórni nie był droższy niż od zwycięzcy przetargu. Jest bardzo prawdopodobne, że jeśli rywalizację wygra któraś z prywatnych kompanii, druga linia powstanie w państwowej Ordnance Factory, wcześniej montującej rosyjskie BMP-2.

Wiadomo, że przyszłe zamówienie ma obejmować 2600 FICV. Nie podano oficjalnej wartości kontraktu, ale potencjalni dostawcy szacują ją na 500 mld rupii (blisko 11 mld USD). Może to więc być największy kontrakt w historii indyjskiej obronności. Opracowaniem demonstratora technologii FICV zajmowała się dotąd DRDO (organizacja badań i rozwoju systemów obronnych). Wóz, który powstaje od lat 1990. otrzymał nazwę Abhay, może przewozić 7 żołnierzy i 3-osobową załogę. Może rozwijać prędkość do 70 km/h, a jego zasięg wynosi 400 km/h. Abhay uzbrojony jest w 40-mm działko Boforsa, km kal. 7,62 mm i granatnik kal. 30 mm. Jego opancerzenie chroni przed pociskami kal. 12,7 mm. Abhay waży ok. 23 t.